ABDULLAH YUSUPOV

Abdullah Yusupov

Abdullah Yusupov

Yard. Doç. Dr. İsmet ÇETİN*

ÖZET

Abdullah Yusupov, 1937 yılında şimdi Gürcistan sınırları içinde bulunan Niyala köyünde doğup 1944 yılında Kazakistan'a sürülen bir halk şâiridir. Dinî ve vatan duygusu ile ilgili şiirleri bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler

Âşık, Kazakistan, Ahıska

ABSTRACT

Abdullah Yusupov, born in 1937 in a village called Niyala, within the borders of Gürcistan, is a folk poet. He was exiled to Kazakistan in 1944. He has poems about religious and nation feelings.

Key Words

Folk poet, Kazakistan, Ahıska

Abdullah Yusupov, Kazakistan'da, Uluğ Türkistan'ın hapsedildiği Yesi (Türkistan) kasabasında yaşamaktadır. O, Sovyetler Birliği'nin İkinci Dünya Savaşı'nı fırsat bilerek güttüğü Türksüzleştirme siyaseti sonucunda vatanlarından koparılan bir Türk. Aslen Ahıskalı olan Abdullah Yusupov, Türkiye-Gürcistan sınırında 55-60 haneli Niyala adlı bir köyde 20 Mart 1937 tarihinde doğmuş. Köylerinde Molla Yusuplar olarak bilinen sülaleye mensup olup babasının adı Muzaffer'dir. Bağdagül (Adana'da oturmaktadır), Abdullah, Nazlı, Zülfikâr ve Serdar adlı kardeşleri olan Abdullah Yusupov, babasının ikinci eşi olan Gülçin Hanım'ın oğludur. Yedi yaşına kadar Niyala'da yaşayan Abdullah Yusupov, 1944 yılında ailesi ile birlikte sürgüne tabîi tutulur.

İkinci Dünya Savaş sürerken, bir sabah "Hükümet toplantı yapacak, herkes, hemen meydanda toplansın!" emri gelmiş. Emirle meydana toplanan insanlara yeni bir emir verilmiş: "Bir saat içinde herkes gerekli hazırlığını yapsın, yola çıkmak üzere aynı meydanda toplansın!" Denilen yapılmış. Herkes toplanmış ve kamyonlara bindirilerek Rusya'ya götürülürler. Çocuk zihni ile olup biteni anlamayan Abdullah Yusupov, neden sizi vatanınızdan kopardılar? Sorumuza; "Hükümet öyle uygun görmüş", cevabı, göz yaşının saklanması, başın yere eğilmesi, ezilmişliğin, kahrın ifadesi idi. Hükümet öyle uygun görmüştü. Sürgünün başlangıcını sorduğumuzda fazla bir şey söylemedi, biz de fazla bir şey öğrenmedik. Muhtemeldir ki, kendi aralarında bile konuşmaya cesaret edememiş olmalılar. Onlarca yıla sığan vatan hasreti, yaşama azmi ve korku hâlâ sindiği ruhlardan silinmemiş, sadece sohbet anında göz yaşı olup bize görünmüş. Abdullah Yusupov ile sohbetimizde sık sık; "Ah Türkiye, bize yer vereceklerdi, Demirel söz vermişti,.."Serzenişleri yer aldı. Kızgınlık, küskünlük, kahır ve göz

* G. Ü. Gazi Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi

yaşı, sohbetimiz boyunca devam ediyor. Gülmelerimiz sadece aynı Türkçe'yi konuşmamız ve Batı Türklüğünün mensupları olmamızdan, uzak vatandaki akrabaların bir araya gelmesindeki mutluluktan kaynaklanıyor. Hüzünle karışık bir mutluluk**.** Rusya'da vagonlara bindirilen Türkler, gittikçe çoğalıyorlarmış. Her şehirden, her köyden başka insanlar, insanların yüklendiği başka vagonlar tren katarına ilave edilmiş. Tren günlerce gider. Bu sürgünde tahminen yirmi bin insan ölür. Cenazeler defnedilmez. Trenin durduğu istasyonlarda bırakılır. Bırakılan cenazelerin akıbeti bilinmez. Birkaç ailenin doldurudukları vagonların sorumlusu askerler, sürgüne gidenlerin ihtiyaçlarını karşılamaya çalışıyorlarmış. Ancak trenden inmelerine asla müsaade edilmiyormuş. Tuvalet ihtiyaçlarını da vagonun bir köşesini delip, çevresini bez parçası ile kapattıkları yerlerde gidermek zorunda kalmışlar. Kaç gün yol gittiklerini ve nereye gittiklerini bilmeyen sürgünler, 1944 yılında Bir kış günü Türkistan tren istasyonunda indirilmişler. Bunlardan bir kısmı Oranga köyüne, bir kısmı Kuşata'ya, bir kısmı da Türkistan'a yerleştirilmişler. Birbirlerine yakın olan bu yerleşim birimlerinde, yıllarca birbirlerinden habersiz yaşamışlar. Güney Kazakistan'ın sert kışı, Türkistan'a yerleşenlerin hayatlarını yaşanmaz kılmış. Türkistan halkının verdiği yiyeceklerle doymuş, giyeceklerle örtünmüş, yakacaklar ile ısınmışlar. İçtikleri sudan hastalanmış, kırılmaya başlamışlar. Abdullah Yusupov, buraya ilk geldiklerinde çayı bilmediklerini, Türkistanlıların çay, kendilerinin su içtiklerini söyleyip, çay içmeyi öğrendikten sonra daha az hastalandıklarını söyledi. Bizim edindiğimiz tecrübe de bu yöndedir. İçilemeyecek kadar tatsız, içildikten sonra da insanı hastalandıracak kadar kirli olan su, ancak çay demlendiği zaman içilebilir hale geliyor. Yaz geldiğinde devlet bunlara hayvan vermiş. Ancak birkaç baş hayvan, ailelerin geçimini sağlamakta yetersiz kalmış. Fabrikalarda işe başlayanlar ise ancak kendilerine yetecek kadar bir gelir elde ederlermiş. Çevreyi tanıdıktan sonra bazısı dilenmeye başlamış. Dilenenler, kendileri ile sürülüp Türkistan'dan başka yerlere götürülenler ile karşılaşmış ve Kuşata ile Orangay adlı köyleri, burada yaşayan akrabalarını, komşularını, tanıdıklarını bulmuşlar. Gençler çoğunlukla askere alınmış, askere alınmayanlar ise fabrikalarda çalıştırılmışlar. Ancak yerleştirildikleri 1944 yılından itibaren, göz altında tutulup oturdukları çevrenin dışına çıkamamışlar.

Abdullah Yusupov'un ailesi, gelip yerleştirildikleri Türkistan'da, yaşlı babasının çalıştığı yağ fabrikasından aldığı aylıkla geçinmek zorunda kalmışlar. Baba daha sonra imamlık yapmış. Abdullah Yusupov bu arada okula başlamış ve dört yıllık öğrenimden sonra babasının çalıştığı yağ fabrikasında işe başlamış, 1955 yılında, Sefer Bey ve Münevver Hanım'ın kızları Lala Hanım'la evlenmiş. Bu evlilikten, Seyfullah, Rabia, Abdultalip, Zikrullah ve Nur Muhammed adlı çocukları olmuş.

Abdullah Yusupov, 1982 yılına kadar çalıştığı yağ fabrikasından emekli olup ayrılmış Şilmembet Biy adlı mescitte imamlık yapmaktadır. Kendisi Türkistan'da Molla diye tanınmaktadır.

2001 yılında Türkistan'a gittiğimizde, Ahmet Yesevî Külliyesi'nin girişinde karşılaştığımız Abdullah Yusupov, yaşına göre çevik, samimi, güler yüzlü bir şahıs. Davet ettiği evine birkaç ay sonra gittiğimizde, kendi evlatları gibi bize si-

tem etti. Sonra da oturup sohbet ettik. Sohbetimiz esnasında manzumeler söyleyen Abdullah Yusupov, hayat macerasını şiir yoluyla ifade ettiğini, bunu bir deftere yazdığını söyledi. İki defter tutarında şiirleri bulunan Yusupov, şiir defterini bakmamız için elimize vermediği gibi, kendisi de elinden ve gözünden ayırmadan bize mütemadiyen şiir okudu. Kendine mahsus üslûbu, jest ve mimikleri, kimi zaman heceleri uzatıp kısaltmalı ile şiirlerindeki aksaklıkları saklamaya çalışıyordu. Ancak, ses kayıt cihazı ile tespit ettiğimiz bu şiirleri yazıya aktardıktan sonra, şiiriyetin kusurlarının daha iyi görüldüğü anlaşılmakta. Zaman zaman anlayamadığımız yerler oldu. Bunun sebebi bilmediğimiz kelime ve/ veya kelime grupları ile, şiir okurken hıçkırıklara boğulmaktan kaynaklanan anlamsız ifadeler olmalı.Bundan başka şiirde ... gösterilen yerler var. Bunlar, ses kayıt cihazında dinlendiğinde anlaşılmayan kelimelerdir. Şair olma iddiası taşımayan Abdullah Yusupov, duygularını manzum söyleyişlerle ifade yolunu seçmiş. Bulunduğu çevrede Jırav/akın geleneğinin yaşamış ve yaşıyor olması; çocukluğundan itibaren hafızasında kalan şiir parçaları ve babasının da zaman zaman şiir /belki türkü mırıldanması, Abdullah Yusupov'un uzun soluklu şiirler yazmasına sebep olmuş.

Şiirlerinin konusunu Ahıska ve Ahıska'da doğduğu Niyala köyü ile çevresi, hasretlik ve dinî unsurlar teşkil etmektedir. Şiirlerdeki konu ve şeklî yapıya bağlı aksaklıklar, Abdullah Yusupov'un şâirliğindeki kusur olarak görülse bile, Türkistan'da Batı Türkçesi ile şiir kaleme almış olması ve Oğuz Türkçesi'nin Kıpçak Türk grubu içinde yaşıyor olması bakımından örnek teşkil eder.

Bilen Var mıdır
Bir name yazayım elden ellere
Garipler halinden bilen var mıdır
Nice eller idik yandık ataşa
Gene hasret olduk kovim ilen kardaşa
Çetin geleh imden geri baş başa
Garipler halinden bilen var mıdır
Maşine sesine gelmedi melekler
Çok yavlardık kabul olmadı dilekler
Boş kaldı oda ile melekler
Garipler halinden bilen var mıdır
Çıhdı güne elem oldı perişan
Bizden orda kalma heç bir bir nişan
Döndü çarhımız geriye oldı perişan
Garipler halinden bilen var mıdır
Herbirimiz töktüler bir düze
Günahımız okumamıştır yüze
Muhtac olduk bir arşın beze
Garipler halinden bilen var mıdır
Ekmek çay şekeri oldu kadaga
Kepeginen duzu verürdiler sadaka
Ahşam yatan muhacir çıkmaz sabaha
Garipler halinden bilen var mıdır
Gelen kervanımız dönmedi geriye
Ahan gözüyaşı oldu deriya
Rehim eden var mıdır kolu bağlıya
Garipler halinden bilen var mıdır
Gara yazı getmedi başımızdan
Esir düşdük küçük yaşımızdan
Yürek derde doldu gözde yaşından
Garipler halinden bilen var mıdır
Şahımız da bize etti gezebi
Bilmeyidüh neydi bunun sebebi
Gördüğü yerde esire verirdiler ezebi
Garipler halinden bilen var mıdır
Veten bizden oldı aralı
Şükür saralı kaldı yaralı
Hak'dan kesmiyuruh biz de gümanı
Garipler halinden bilen var mıdır
Alçah depeler oldı dah kimi
Eridi yüregimiz oldı yah kimi
Nece canlar soldı gızıl gül kimi
Garipler halinden bilen var mıdır
Can alıcı da almıyır canımız
Ecel baştan beyle imiş yazımız
Her yerde töküldi kızıl kanımız

Garipler halinden bilen var mıdır
Fergana da bize çekdi kılıncı
Heç bir zaman getmez bizden bu acı
Var mıdı bize de eden yardımcı
Garipler halinden bilen var mıdır
Felek kemendini atdı belime
Sel olduk aktık girdap behrine
Yerimiz geçmişdi zalımların eline
Garipler halinden bilen var mıdır
El içinde ben de eli bağlıyam
Derdimi kime söyleyem kime ağlayam
Gorhum budur hasretlerim görmiyem
Garipler halinden bilen var mıdır
Dağlar sada verir gün çıkışında
Gökleri nurlanır ay ışığında
Hesretlik kar ediyor can sıkışında
Garipler halinden bilen var mıdır
Sular akar bulaklardan
Daşları parlar uzaklardan
Kurtaran var mıdur tuzaklardan
Garipler halinden bilen var mıdır
Gafletten açılmadı gözümüz
Yanmış ağaç kimi kaldı közümüz
Kesildi gayretimiz işlemiyir sözümüz
Garipler halinden bilen var mıdır
Bir yanım yanar bir yanım tüter
Yetimlik insanın ömrünü söker
Açma kalbimi yürek kan töker
Garipler halinden bilen var mıdır
İçimden of çekerem dişardan ahi
Çıkardım sinemden görünmez ohi
Gözüme gelmiyir ne mürgi ne yuhu
Garipler halinden bilen var mıdır
Geçibilmedim tağ arasından
Bülbüller öter bağ havasından
Köçürdü illerim il obasından
Garipler halinden bilen var mıdır
Her taraf bağlanmıştır yolumuz
Heç yana çekmiyor ayağımız kolumuz
Allah'dan başka yok bir umudumuz
Garipler halinden bilen var mıdır
Ünlü şeherine vuruldu talan
Getsin gelmesin eyle bir zaman
Ölen kurtuldu kalan verildi tamam
Garipler halinden bilen var mıdır
Süleyman Demirel her Türke ata
Bayrağıza torpağıza gelmesin hata
Garip illerde kardaşların nice bir yata
Garipler halinden bilen var mıdır
Çatabilmem diyer öz mezar taşına
Elim yetmiyir atımın ayar kaşına
Kim bakacak fakır fukaranın işine
Garipler halinden bilen var mıdır
Ahıska Türki idik baş fermanımız
Her yayılmıştı şöhret ile şanımız
Kesdinen yazdılar Azerbaycan adımız
Garipler halinden bilen var mıdır
Ceddim molla Yusuf köyüm Niyala
Düştüm atımdan oldum piyada
Getti ömrüm kalmamışdır ziyada
Garipler halinden bilen var mıdır
Abdullaham Hak'ka çevirmişem yolumi
Tuttum eteginden kesmez kolumi
Yerinde yaratdı her bir kuluni
Garipler halinden bilen var mıdır
Demedim mi?
Gönlüm benim havalanmış
pervaz eder her bir yana
Rabbım bize vermiş Resûl
Anı size demedim mi?
Şefaatcıdır her bir cana
Bir gün kılar cenazamiz
Sedam geder her divana
Ani size demedim mi?
Ey oturan eziz canlar
Ne şah durur ne de hanlar
Mezer sıhar ruh dolanır
Anı size demedim mi?
Hani atan hani anan
Var mı anı sual alan
Nazar eyle sağ solan
Anı size demedim mi?
Tut orucun kıl namazın
Böyle yazılmışdır yazın
Burda çeken yokdur nazın
Anı size demedim mi?
Emelin okunur yüze
Kulak vermen riya söze
Baharın da döner güze
Anı size demedim mi?
Bilmezsin ki necede
Et ibadet günüz degil gecede

Her melek sual yolu incede
Anı size demedim mi?
Geçdi gönün yetemedin destine
Ol ledündir yaradılmış kasdine
Geydürürler nâr-ı gölmek üsdüne
Anı size demedim mi?
Nesihet eyleyin geline kıza
Ol kerimim rehmet yaza
Minkür nekir verir ceza
Anı size demedim mi?
Kurulmuş mizan terezi narh üstündedir
Bögün dünyaya gelsen can can üstündedir
Tamam olur halkın el üstündedir
Anı size demedim mi?
Etme minnet secdeye koy başın
Tökerler üstüne hem torpak hem taşın
Zikirle örün cennet divar hem daşın
Anı size demedim mi?
Bir de gelir can alıcı
Kolunda yalın kılıncı
Ağudan da ölüm acı
Anı size demedim mi?
Ezersin bu alamette
Yatarsın bu garamette
Gülen yokdur kıyamette
Anı size demedim mi?
Cefa çekersin burada
Keremet bulasın orada
Necis münafiklar bir olada
Anı size demedim mi?
Açallar biz yer kapısını
Her işden şiddetli narın yapısı
Bağışlanmıyır ana atanın hakkısı
Anı size demedim mi?
Ayağ üste durulacak
Menşer yerine sürülecek
Defter sağı soldan verilecek
Anı size demedim mi?
Yaman olur kıyametin duğanı
Kesilecek her adamın gümanı
İmandır her insanın çırağı
Anı size demedim mi?
Aslınız torpaksa da
Kime gedeceksin dada
Cevan gönülü verme bada
Anı size demedim mi?

Abdullaham daldım derya bendine
Sırrım desem Rabbımızın gendine
Nasihatım dutmayana günah gendinde
Anı size demedim mi?

Dağlar

Gönülden yakınsın gözümden irak
Yandırır hesretin elemi dağlar
Her seher bağında öterdi bülbül
Etseler tahılı sürülmüyor sünbül
Sararmış yarpağın solunmuş gülün
Yandırır hesretin elemi dağlar
Minerelerden gelmiyir ezen sesi
.....Sovyetnen kurduular besi (?)
Orda da kalmadı Türkün denesi
Yandırır hesretin elemi dağlar
Birbirinden gözeldi her bulağın başı
Mezerligin kalmamış dikili daşı
Birbirinden cida saldın bacı kardaşı
Yandırır hesretin elemi dağlar
Medrese mescidi gözel binası
Yıkılmış kubbesi tutan yok yası
Çöllerde kaldı ceyran balası
Yandırır hesretin elemi dağlar
Arşda melekeler seyran eyledi
Derya tahdında ferman eyledi
Nice can çerağını veran eyledi
Yandırır hesretin elemi dağlar
Övle oldı açılmadı kapılar
Veran oldı nece nece yapılar
Hasret oldı biribirine ana bacılar
Yandırır hesretin elemi dağlar
Maşinalar da dağ döşüne dayandı
Cümle alem sedasına uyandı
Ağlamakdan al yanaklar kızıl kana boyandı
Yandırır hesretin elemi dağlar
Heş kez de bakmadı mal kuzusuna
Elem de batmışdı can sızısına
Hilleker gürcünün terz yazısına
Yandırır hesretin elemi dağlar
Borcomda da menşer divan kurdular
Yüklerimizi böyle hakdan poyezlere vurdilar
Dinmez tanışmak Orta Asya'ya sürdüler
Yandırır hesretin elemi dağlar

Çok cefalar çekdik biz de burada
Her yigit de yetemedi murada
İsmin de söylenir bütün dünyada
Yandırır hesretin elemi dağlar
Abdullaham özümü saldım coşkuna
Gariplik gelmez heç kimsenin hoşuna
Yeter mi elemiz Miyale'nin taşına
Yandırır hesretin elemi dağlar

Bu Cihanda

Gece iken geçip geden erenler
Her işden bilip haber verenler
Kur'an ile Hadis ile beyan edenler
Bu cihanda bu cihanda
Her sırrımı eylemem beyan
Aç gözün gafletden uyan
Geçen geçdi ömrün kalanı ziyan
Bu cihanda bu cihanda
Geden adam gedir bizden
Bir gün rengin solar yüzden
Koldan gücün geder dizden
Bu cihanda bu cihanda
Ögüt alın atalardan alâlardan
Kurtulursuz nece nece hatalardan
Hekmet alın kabiri içinde yatanlardan
Bu cihanda bu cihanda
Derindir deryalar geçebilmedim
Bir kanatsız kuşum uçabilmedim
Hayal oldum düş oldum seçebilmedim
Bu cihanda bu cihanda
Kara saçın heç zaman ağarmasın
Et ibadet ömrün gelip azalmasın
Al abdestin kıl namazın vahık daralmasın
Bu cihanda bu cihanda
Çayır çimen gül yarpağını bürümez
Damahkar insanın aş ekmegi ögülmez
Hızır (AS) her insana görülmez
Bu cihanda bu cihanda
Düşman gelir kılıç üste
Gül derilmez tiken üste
İnan yohdur hayin dosta
Bu cihanda bu cihanda
Konşulara edin rahmet
Böyükler küçüge vermen zehmet
Artar rızkız olursuz ganimet
Bu cihanda bu cihanda
Ağaçtan olacak ahirki atın
Seni satıp almaz gümüş altın
Uzak düşer payitahtın
Bu cihanda bu cihanda
Sular gelir coşa coşa
Dalgası vurur dağa taşa
Ehtimat yokdur hayin kardaşa
Bu cihanda bu cihanda
Nemerde atın bağlatma
Girip çıhdığın ağlatma
Hasta olsan yanında yatma
Bu cihanda bu cihanda
Derya suyu acıdır içilmez
Çarasız yaraya merhem sürülmez
Gençlikdeki devran kocalıkda sürülmez
Bu cihanda bu cihanda
Güneş nurun töker yerin yüzüne
Biten nebatatlar şöhre verir özüne
Acı gözle bakma yetimleri yüzüne
Bu cihanda bu cihanda
Getmeyin haramilerin yoluna
Vermeyin zehmet ayağıza koluna
Düşersin Hakk'ın toruna
Bu cihanda bu cihanda
Terezi illeti her işden yaman
Verin hakkını söylemen yalan
İmandan ayrulırsın öldüğün zaman
Bu cihanda bu cihanda
Uzakdır yollarım tor görür gözüm
Tolaşır ayağım tutmayır dizim
Düz söyle sözün ağ olur yüzün
Bu cihanda bu cihanda
Yalan sözün misli yokdur
Dili zeherin sözü okdur
Ele insanın yeri yokdur
Bu cihanda bu cihanda
Çıkdım dağlar yarısına
Gül bezenmiş bazısına
Kimi mümin kimi asi
Bakın Hakk'ın yazısına
Bu cihanda bu cihanda
Altın gümüş töndü pahıra
Bakan yokdur yetiminen fahıra
Komşu olmayın zalım ile pahıla
Bu cihanda bu cihanda
Dağlar başı olur ayaz
İsder kara gey isder bayaz

Edem çohdur elim az
Bu cihanda bu cihanda
Dağlar başı görünmez pusdan
Ayrılmayın heyirli dosdan
Terketmeyin farz sünneti kasden
Bu cihanda bu cihanda
Dilersen Hak'dan elin kaldır hevaya
Möhteç olma sen begler ile agaya
Etdigin ibadet getmez hevaya
Bu cihanda bu cihanda
Namazsız niyazsız Sırat'dan geçmez
Cerbilen yıgan malın heyrini görmez
Heyirsiz evledin heç yandan ögülmez
Bu cihanda bu cihanda
Aman yandım kız gelinin modasından
Kısta hofda giyenler çıharlar odasından
Heç utanmazlar Hudasından
Bu cihanda bu cihanda
Bahceler çiçegi gül olmaz bize
İnsan günahını siz vurman yüze
Rica ile geleni çökdürmen dize
Bu cihanda bu cihanda
Göğler de yerlere eyleyir nazar
Oturan meclise vermeyin azar
Ol melek sevabın günahın yazar
Bu cihanda bu cihanda
Ayla güneş ışığndan
Dünya fani kuruluşundan
Elerr perişan hanların yan bakışından
Bu cihanda bu cihanda
Ataya anaya olannar asi
Cehennem narı onnarın binası
İşter kumaş gey isder hasi
Bu cihanda bu cihanda
Bu ömür ki ömür degil
Ataşa yanan kömür degil
Başı secde görmiyen mümin degil
Bu cihanda bu cihanda
Fani dünya yohdur safası
Dünyaya bel bağlayanın yok kafasi
Bir arşun bezdir ölenin bahası
Bu cihanda bu cihanda
Ötme bülbül ötme sen de
Açılmamış gülün bende
Niceleri dertli gamde
Bu cihanda bu cihanda
Yollarda olur eniş yokuş
Dost olmazdan neslini danış
Yahşi söyle datlı konuş
Bu cihanda bu cihanda
Bu eşkım ataşı
Yandırır dağ ile daşi
Cehennem söndürür mümin yaşı
Bu cihanda bu cihanda
Abdullahım desdanim yürekden ahur
Yollarım olmuşdur bütün dolaşıh
Kim olursa ... Bir Hakk'a aşık
Bu cihanda bu cihanda

Hoca Baba

Su bulanıh derya coşgun
Yollar uzah kervan yorgun
Belin bükdün oglun gızın
Müminler kardaşı sen hoca baba
Bulut arasından ay görinmiyir
Yanar yürek yana em bilinmiyir
Yaram tezedir kanı durmuyur
Müminler kardaşı sen hoca baba
Oturan meclisin hedisden sözü
Eşiden insanın açılur kalp gözü
Yoğidi yalanı doğruydi sözü
Müminler kardaşı sen hoca baba
Harıh boyu selvi ağacı
Kesdi kurban etdi hacı
Din kardaşım başım tacı
Müminler kardaşı sen hoca baba
Bağ olmasa bülbül ötmez
Alim ölse mumu sönmez
Kibir adam kadrin bilmez
Müminler kardaşı sen hoca baba
İmam libası getmedi başından
Nur tökülürdi gözlerinden kaşından
Dilde zikir eksik olmadı gözde yaşından
Müminler kardaşı sen hoca baba
Ömrünü sarfeyledi dinin yolunda
Melekler uçardı sağ i solunda
Tesbeysi elinde Kur'an koynunda
Müminler kardaşı sen hoca baba
Bülbüller sede verir gün bahışında
Yoğidi haramlık asil zatında
İslamın gayreti bendolmiş kanında
Müminler kardaşı sen hoca baba
Heç solmazdı halinin rengi

Varidi Resûl dalında möhürlü bendi
Hebibim severdi mümini gendi
Müminler kardaşı sen hoca baba
Yolumuz düşdi kıra bayıra
Kim kıyardı bele kardaşdan ayıra
Firdevsi cennet bölünmiş payına
Müminler kardaşı sen hoca baba
Dağlar yüce yollar ince
Alim yuhlamaz günüz gece
Okur kur'an .....görünce
Müminler kardaşı sen hoca baba
Gözelidi Lengir'in de havası
Herkes de almışdır bundan dersi
Yayan insanlar tutdılar yasi
Müminler kardaşı sen hoca baba
Ehl-i beyti olanlar kaldılar feryada
Getmedi gemimiz kaldı deryada
Okuyun Fatihanı düşende yada
Müminler kardaşı sen hoca baba
Eller de geldi cenazesine düzün düzün
Melekler saf bağladı göğün yüzün
Söyliyende söyler doğruydı sözü
Müminler kardaşı sen hoca baba
Abdullaham dedi kıldı namazı tutdı orucu
Verdi zekatı eyledi hacı
Hak yolunda eda eyledi borcu
Müminler kardaşı sen hoca baba

Yanıp Ağlaram

Dertliler derdine olur mu derman
Açılmış yolları işleyir kervan
Ezrail eline verilmiş ferman
Onun'çün oduna yanıp ağlaram
Oturan meclisin gülerdi yüzi
Sinemi yandırır o kaşı gözi
Düşdükçe yadıma o kelme sözi
Onun'çün oduna yanıp ağlaram
Lisanı benzerde ebu-u heyata
Yuhu da gelmiyir gözlerim yata
Mağna verirdi okuduğu ayate
Onun'çün oduna yanıp ağlaram
Şâdiken göynümü etdi perişan
Bin nazlı bedenim tutup alışan
Dedemden buyıdı bene danışan
Onun'çün oduna yanıp ağlaram
Gözeldir dünyenin behcesi bağı
Getmiyir yüregimden o emmim tağı
Elimizden getdi din çirağı
Onun'çün oduna yanıp ağlaram
Günüzüm benim de olmuşdur gece
Okudum Kur'anı ben gecdim hece
Bu derde dayanir yüregim nece
Onun'çün oduna yanıp ağlaram
Eşmişem.... o bizim emmimiz
Halkoldu deryaya getdi gemimiz
Heç de sual alan yokdur halımız
Onun'çün oduna yanıp ağlaram
Ben size vesfeyleyem ey gardaş ata
Ömründe diline gelmedi hata
Öz eliminen saldım o cansız ata
Onun'çün oduna yanıp ağlaram
Kovam kardaşlar tutdiler yasi
Kabul oldı dergahında duasi
Fatiha eyleyin ehsan duası
Onun'çün oduna yanıp ağlaram

Safa Geldin

Bundan beş altı yıl evvel Türkiye'den (Kırıkhan'dan) Abdullah Yusupov'un amcası oğlu gelir."Hadi emmi gidelim", dediğinde, Abdullah Yusupov bu şiiri yazar.

Ne müddetdir gözleridim yolını
Kızıl rengi salaridi solurdı
Geldin buldun hasretin soyu
Garipler eline sen safa geldin
Merhem oldun eylenmez de yaraya
Naramız çıhırdı arş ı alaya
Bahmadın ucuzluğa bahaya
Garipler eline sen safa geldin
Ben küsmelem talahımdan bahtımdan
Şah da olsa bir gün ener tahdından
Gözümle göynüm sağ vahdımdan
Garipler eline sen safa geldin
Kesdi inegini koyunu
Şükür gördük kemetini boyunı
.... senin toyuni
Garipler eline sen safa geldin
Abdullaham dedim bir kerem eyle
Geden de kahum gardaş Türkiye'ye selem eyle
Gör böyükleri ziyaret eyle
Garipler eline sen safa geldin